

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

22. juuli 1983

Nr. 26 (674)

18. aastakäik

SISUKORD

I

312. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus muudatuse tegemisest Eesti NSV seaduses «Eesti NSV rajooni rahvasaadikute nõukogu kohta».
313. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus riikliku ja kooperatiivkaubanduse ettevõtete ja asutuste töötajatele Eesti NSV teenelise kaubandustöötaja aunimetuse andmise kohta.

II

314. EKP Keskkomitee ja ENSV Ministrite Nõukogu määrus aastail 1983—1985 elanike tarbekaupadega parema varustamise lisaabinõude kohta.
315. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «NSV Liidu Punase raamatu» kohta.
316. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «NSV Liidu metsades heinategemise ja karjatamise eeskirjade» kohta.
317. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1975. a. määruse nr. 33 «Rinnamärkide asutamise ja valmistamise korra kohta» punkti 4 muutmise kohta.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

312 Muudatuse tegemist Eesti NSV seaduses «Eesti NSV rajooni rahvasaadikute nõukogu kohta»

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Muuta Eesti NSV seaduse «Eesti NSV rajooni rahvasaadikute nõukogu kohta» (ENSV Teataja 1979, nr. 50 lisa; 1980, nr. 12, art. 173; 1982, nr. 23, art. 347) paragrahv 41 1. lõige ja sõnastada see järgmiselt:

«§ 41. Rajooni rahvasaadikute nõukogu täitevaks ja korraldavaks organiks on tema poolt saadikute hulgast valitav täitevkomitee järgmises koosseisus: esimees, esimehe esimene asetäitja ja asetäitjad, sekretär ning viis kuni seitse täitevkomitee liiget.»

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 15. juulil 1983.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

313 Riikliku ja kooperatiivkaubanduse ettevõtete ja asutuste töötajatele Eesti NSV teenelise kaubandustöötaja aunimetuse andmise kohta

Kauaaegse laitmatu töö ja teenete eest kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise edendamisel ning elanike kaubandusliku teenindamise parandamisel anda Eesti NSV teenelise kaubandustöötaja aunimetus järgmistele töötajatele:

A p s, Evi Voldemari t. — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kalamajanduse Valitsuse firmakaupluse «Kalur» osakonnajuhataja.

F j o d o r o v a, Aleksandra Pjotri t. — Narva Linna RSN Täitevkomitee Kaubandusvalitsuse söökla «Sõprus» tootmisjuhataja.

L i i v, Helgi-Linda Eduardi t. — Elva Tarbijate Kooperatiivi kokk-brigadir.

P e e t, Maie Augusti t. — Pärnu Linna RSN Täitevkomitee Kaubandusvalitsuse kaupluse «Tekstiil» osakonnajuhataja.

R i t s o, Leonida Pjotri t. — Tallinna Toitlustuskoondise ühendettevõtte «Maardu» kokk-brigadir.

U t t, Olev Jüri p. — Jõgeva Tarbijate Kooperatiivi Varumiskontori direktor.

V i i k m a, Ester Voldemari t. — Eesti Vabariikliku Bakaalkaupade Hulgi-
kaubanduse Kontori osakonnajuhataja.

Õ u n p u u, Hilda Aleksei t. — Häapsalu Rajooni Tarbijate Kooperatiivi
kauplusejuhataja.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 22. juulil 1983.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

314 Aastail 1983—1985 elanike tarbekaupadega parema varustamise lisaabinõude kohta

Väljavõte:

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu
29. aprilli 1983. a. määrusele nr. 393 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Mi-
nistrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

4. EKP linna- ja rajoonikomiteedel, Eesti NSV ministriumidel, riik-
likel komiteedel ja keskasutustel, liidulise alluvusega koondistel ja ette-
võtetel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel jätkata tootmisreser-
vide väljaselgitamist ja kasutamist kaupade, eriti defitsiitsete kaupade turu
tarbeks tootmise suurendamiseks ning tagada tarbekaupade tootmise plaan-
ide ja nende täiendava tootmise 1983. aasta ülesannete tingimusteta
täitmine.

Selleks:

arutada kaupade tootmise olukorda eriharudes, koondistes ja ettevõ-
tetes; suurendada nõudlikkust majandusjuhtide vastu kehtestatud plaanide
ja ülesannete täitmise suhtes, saavutada kaupade tootmise organiseerimine
igas ettevõttes spetsiaalsete tsehhide ja jaoskondade moodustamise, koha-
like tooraineressursside maksimaalse ärakasutamise ning kodustöötajate
tööjõu laialdase kaasamise teel;

varustada esmajärjekorras tarbekaupu tootvaid ettevõtteid seadmete,
tooraine, materjalide ja komplekteerivate toodetega vastavalt kinnita-
tud tootmisplaanidele;

suunata üleplaaniilised materiaalsed ressursid peamiselt tarbekaupade
täiendavaks valmistamiseks;

laialdasemalt juurutada Moskva linna ja Sverdlovski oblasti eesrind-
like ettevõtete ja koondiste kollektiivide NLKP Keskkomitee poolt heaks-
kiidetud kogemusi kaupade tootmise suurendamisel ning nende sortimendi
ja kvaliteedi parandamisel.

aktiivsemalt kasutada pangakrediiti turu tarbeks kaupade tootmise
suurendamiseks.

5. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning liidulise alluvusega koondistel ja ettevõtetel:

tagada aastail 1984—1985 tarbekaupade tootmine viie aasta plaani ülesandeid ületavates mahtudes ning sortimendis, mis on vajalik elanike kasvanud nõudmiste paremaks rahuldamiseks;

pöörata erilist tähelepanu esmatarbekaupade ja üldnõutavate kaupade tootmise ülesannete täitmisele, mis on nendeks aastateks kehtestatud EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustes.

8. ENSV Plaanikomiteel ja ENSV Varustuskomiteel näha aastail 1984—1985 ette puidu, ehitusmaterjalide ja tootmistehnilise otstarbega kaupade turufondide edasine suurendamine vastavalt kaubanduse nõude-avaldustele.

ENSV Varustuskomiteel tagada puidu ja elanikele müügiks eraldatavate muude materjalide fondide täielik realiseerimine.

9.

Eesti NSV ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning liidulise alluvusega koondiste ja ettevõtete juhtidel rakendada alluvates koondistes ja ettevõtetes tõhusaid abinõusid toodangu kvaliteedi põhjalikuks parandamiseks, kaubanduse nõudel kõrvaldada tootmisest kaupu, mille järele ei ole nõudmist, ning minna õigel ajal selliste uute kaupade tootmisele, mis vastavad elanike kasvanud nõuetele.

10. ENSV Kaubandusministeeriumil ja ETKVL-il:

1) suurendada kaubandusorganisatsioonide vastutust elanike tarbekaupadega varustamise eest. Suurendada nõudlikkust tööstuse vastu defitsiitsete, eriti odavate kaupade tootmise organiseerimise ja suurendamise ning toodete sortimendi õigeaegse uuendamise suhtes ostunõudluse muutusi arvestades, karmistada kontrolli kaupade turu tarbeks hankimise lepingute täitmise üle. Rakendada abinõusid kaubanduskorralduse parandamiseks, ostunõudluse uurimisel ja kujundamisel tehtava töö täiustamiseks ning kaubaressursside õigeks jaotamiseks;

2) täielikumalt kasutada olemasolevaid võimalusi täiendavate kaubaressursside kaasamiseks tööstuskaupade komisjonimüügi arendamise teel. Tunduvalt laiendada selleks kaupluste võrku ning hõlbustada elanikel toodete komisjonimüüki andmist.

18. EKP linna- ja rajoonikomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. aprilli 1983. a. määrusega nr. 393:

1) on NSVL Riigipangale tehtud ülesandeks anda pikaajalise krediteerimise mahu piires rahvamajandusharude ettevõtetele tarbekaupade tootmise arendamise ja kvaliteedi tõstmise abinõudeks krediiti;

2) on NSVL Plaanikomiteele tehtud ülesandeks:

pöörata 1984.—1985. aasta plaanide koostamisel erilist tähelepanu kapitaalvahutuste ja töövõtutööde limiitide eraldamisele suurustes, mis on vajalikud tootmisvõimsuste suurendamise ülesannete täitmiseks;

3) on NSVL Plaanikomiteele tehtud ülesandeks töötada koos Keemia-tööstuse Ministeeriumiga välja kergetööstuse kemiseerimise programm, nähes ette tunduvalt suurendada keemiliste kiudude ja niitide, plastmasside

ja värvainete tootmist heade tarbimisomadustega uute kaupade ning toiduainetööstusele vajalike taara- ja pakkematerjalide valmistamiseks;

4) on NSVL Plaanikomiteele, NSVL Riiklikule Standardikomiteele ning NSVL Riiklikule Töö ja Sotsiaalküsimuste Komiteele NSV Liidu vastavate ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul tehtud ülesandeks 6 kuu jooksul välja töötada ja esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud ettevõtete majandusliku vastutuse suurendamise kohta kinnitatud etalonnäidistele mittevastavate toodete hankimise eest ning selliste töökollektiivide ergutamise kohta, kes tagavad kõrge kvaliteediga kaupade tootmise.

NSV Liidu ministeeriumidele ja keskasutustele, kes on juhtivad eri liiki tarbekaupade tootmisel, on tehtud ülesandeks aktiveerida tööd ühtse tehnikapoliitika teostamisel ning valmistatavate kaupade tehnilise taseme ja kvaliteedi tõstmisel;

5) on NSVL Plaanikomiteele, NSVL Varustuskomiteele, NSVL Riiklikule Töö ja Sotsiaalküsimuste Komiteele, NSVL Rahandusministeeriumile, NSVL Riigipangale ja NSVL Ehituspangale tehtud ülesandeks näha majandamismehhanismi täiustamist käsitlevate ettepanekute väljatöötamisel ette spetsiaalsed abinõud tarbekaupade tootmise planeerimiseks, finantseerimiseks, krediteerimiseks ja majanduslikuks stimuleerimiseks, pidades silmas luua kõige soodsamad majanduslikud tingimused turule vajalike kaupade tootmise arendamiseks, ning suurendada kõigi tööstusharude ettevõtete huvi nende tootmise organiseerimise ja laiendamise vastu;

6) on NSVL Riiklikule Standardikomiteele ja NSVL Riiklikule Hindade Komiteele koos ministeeriumide ja keskasutustega tehtud ülesandeks võtta tarvitusele lisaabinõud tehnilise normdokumentatsiooni ja hindade väljatöötamise ja kinnitamise korra lihtsustamiseks, lühendades miinimumi nende kooskõlastamise tähtaegu ja vähendades kooskõlastatavate organisatsioonide arvu, anda rohkem küsimusi kohapeal lahendada ning laiendada ettevõtete iseseisvust uute, eriti lihtsamate toodete valmistamise organiseerimisel.

* *
*

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu on seisukohal, et tarbekaupade tootmise suurendamine ning nende sortimendi laiendamine ja kvaliteedi parandamine on üks tähtsamaid parteilisi ja riiklikke ülesandeid abinõude süsteemis, mida rakendatakse nõukogude inimeste elujärje tõstmiseks, ning nõuavad Eesti NSV ministeeriumidelt, riiklikelt komiteedelt ja keskasutustelt, liidulise alluvusega koondistelt ja ettevõtetelt ning kohalikelt partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganeilt tõhusate abinõude rakendamist selle ülesande täitmiseks.

EKP Keskkomitee
sekretär
K. VAINO

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
V. KLAUSON

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

315 «NSV Liidu Punase raamatu» kohta

Haruldaste ja kaduvate taime- ja loomaliikide kaitseks ning vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitsest ja kasutamisest» ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. aprilli 1983. a. määrusele nr. 313 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. aprilli 1983. a. määrusega nr. 313:

1) on haruldaste ja kadumisohus olevate looma- ja taimeliikide raamatu — NSV Liidu Punase raamatu» pidamine pandud NSVL Põllumajanduse Ministeeriumile NSVL Teaduste Akadeemia, NSVL Kalamajanduse Ministeeriumi ja NSVL Riikliku Metsamajanduse Komitee osavõtul.

«NSV Liidu Punane raamat» peab sisaldama koondandmeid NSV Liidu metsloomade ja metsikult kasvavate taimede haruldaste ja kadumisohus olevate liikide (alamliikide, populatsioonide) olukorra ja kaitse abinõude kohta, et töötada välja ja võtta tarvitusele abinõud nende säilitamiseks ja ratsionaalseks kasutamiseks.

NSVL Rahandusministeeriumile on tehtud ülesandeks määrata kindlaks «NSV Liidu Punase raamatu» pidamisega seoses olevate tööde finantseerimise kord;

2) on kehtestatud, et ««NSV Liidu Punase raamatu» põhimääruse» kinnitab NSVL Põllumajanduse Ministeerium kooskõlastatult NSVL Teaduste Akadeemia, NSVL Kalamajanduse Ministeeriumi, NSVL Riikliku Metsamajanduse Komitee, teiste NSV Liidu huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste ning liiduvabariikide ministrite nõukogudega;

3) on ühtede või teiste looma- või taimeliikide olukorra analüüsimiseks ja nende «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kandmise («NSV Liidu Punasest raamatust» kustutamise) kohta soovitude väljatöötamiseks otsustatud moodustada NSVL Põllumajanduse Ministeeriumi juurde NSV Liidu Punase Raamatu Ametkondadevaheline Komisjon.

NSV Liidu Punase Raamatu Ametkondadevahelise Komisjoni põhimääruse ja selle isikkoosseisu kinnitavad NSVL Põllumajanduse Ministeerium ja NSVL Teaduste Akadeemia.

Otsuse ühtede või teiste looma- või taimeliikide «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kandmise («NSV Liidu Punasest raamatust» kustutamise) kohta NSV Liidu Punase Raamatu Ametkondadevahelise Komisjoni esildisel võtavad vastu NSVL Põllumajanduse Ministeerium ja NSVL Teaduste Akadeemia kooskõlastatult NSVL Kalamajanduse Ministeeriumi, NSVL Riikliku Metsamajanduse Komitee ja nende liiduvabariikide ministrite nõukogudega, kelle territooriumil need loomad või taimed kas alaliselt või ajutiselt elutsevad või kasvavad.

«NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliigid tuleb kanda liiduvabariigi punasesse raamatusse, kui need loomad ja

taimed elutsevad ja kasvavad kas alaliselt või ajutiselt selle territooriumil või kuuluvad liiduvabariigi territooriumiga külgneva NSV Liidu mandrilava loodusrikkuste hulka.

«NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliigid kuuluvad erilise kaitse alla kogu NSV Liidu territooriumil;

4) kogu NSV Liidu territooriumil on keelatud «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliikide hulka kuuluvate loomade ja taimede püük ja kogumine, välja arvatud NSV Liidu seadusandlusega ettenähtud juhud.

Nimetatud loomade ja taimede ning nende pesade, munade, viljade, seemnete, osade või saaduste püük ja kogumine ning NSV Liidust väljavedu, samuti nende loomade ja taimede sissevedu NSV Liitu, mis on tunnistatud «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliikide säilimist kahjustavaks, võib toimuda erandjuhtudel ainult NSVL Põllumajanduse Ministeeriumi loal.

NSVL Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks kehtestada kooskõlastatult NSVL Kalamajanduse Ministeeriumi, NSVL Riikliku Metsamajanduse Komitee, NSV Liidu teiste huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste ning liiduvabariikide ministrite nõukogudega nimetatud lubade väljaandmise kord;

5) on NSVL Riiklikule Kirjastuste, Polügraafia ja Raamatukaubanduse Komitee tehtud ülesandeks tagada kooskõlastatult NSVL Põllumajanduse Ministeeriumiga «NSV Liidu Punase raamatu» väljaandmine vähemalt üks kord 10 aasta jooksul.

NSVL Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks tagada vajaliku arvu «NSV Liidu Punase raamatu» eksemplaride levitamine NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste ning liiduvabariikide ministrite nõukogude, samuti «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliikide hulka kuuluvate loomade ja taimede kaitse ja kasutamise seotud ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste hulgas;

6) on kehtestatud, et riiklikud, kooperatiivsed ja teised ühiskondlikud ettevõtted, organisatsioonid ja asutused ning kodanikud on kohustatud informeerima looma- ja taimeriigi kaitse ja kasutamise reguleerimisega tegelevaid riiklikke organeid «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliikide hulka kuuluvate loomade ja taimede hukkumise kõiki-dest kindlakstehtud juhtudest, sellele lisaks aga informeerima nimetatud loomade massilise hukkumise või massilise haigestumise juhtudest viivitamatult NSVL Põllumajanduse Ministeeriumi süsteemi veterinaaria ja riikliku sanitaarjärelevalve ning NSVL Riikliku Hüdrometeoroloogia ja Looduskeskkonna Kontrolli Komitee vastavaid kohalikke organeid;

7) on kehtestatud, et NSVL Põllumajanduse Ministeerium, NSVL Kalamajanduse Ministeerium ja NSVL Riiklik Metsamajanduse Komitee kinnitavad kooskõlastatult NSVL Rahandusministeeriumi, NSVL Teaduste Akadeemia ja liiduvabariikide ministrite nõukogudega «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliikide hulka kuuluvate loomade ja taimede ebaseadusliku püügi või hävitamise läbi tekitatud kahju eest sissenõutava hüvituse arvutamise taksid.

2. Panna «Eesti NSV Punase raamatu» pidamine ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile ENSV Teaduste Akadeemia, ENSV Agrotööstuskoondise ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kalamajanduse Valitsuse osavõtul.

3. ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil kanda «Eesti NSV Punasesse raamatusse» kõik «NSV Liidu Punasesse raamatusse» kantud looma- ja taimeliigid, mis pesitsevad või kasvavad kas alaliselt või ajutiselt vabariigi territooriumil või kuuluvad Eesti NSV territooriumiga külgneva NSV Liidu mandrilava loodusrikkuste hulka.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja V. KAO

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

Tallinn, Toompea, 10. mail 1983. Nr. 293.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MAÄRUS

316 «NSV Liidu metsades heinategemise ja karjatamise eeskirjade» kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1983. a. määrusele nr. 364 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. ENSV Agrotööstuskoondisel, Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1983. a. määrusega nr. 364 on NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. augusti 1947. a. määrusega nr. 2915 (NSVL MK 1947, nr. 6, art. 116) kinnitatud «NSV Liidu metsades heinategemise ja karjatamise eeskirjades» tehtud muudatusi ja täiendusi ning esitatud eeskirjad uues sõnastuses (juurde lisatud).

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1947. a. määrus nr. 812 «Eesti NSV metsades heinategemise ja karjatamise eeskirjade kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1947, nr. 34, art. 274).

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 18. mail 1983. Nr. 318.

Tõlge

Kinnitatud

NSV Liidu Ministrite Nõukogu

17. augusti 1947. a. määrusega nr. 2915

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu

27. aprilli 1983. a. määruse nr. 364 sõnastuses)

NSV Liidu metsades heinategemise ja karjatamise

e e s k i r j a d

I. Üldsätted

1. Käesolevaid eeskirju rakendatakse kõigis NSV Liidu metsades, välja arvatud kolhoosimetsad ning riiklikele põllumajandusettevõtetele, -asutustele ja organisatsioonidele kinnistatud metsad.

2. Käesolevad eeskirjad on kohustuslikud ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele, kes majandavad metsi, kus rakendatakse käesolevaid eeskirju, ning kõigile metsakasutajatele, kes teevad heina või karjatavad loomi neis metsades.

II. Heinategemiseks kõlblike alade väljaselgitamine

3. Metsades ja riikliku metsafondi metsata maadel määratakse kindlaks heinategemiseks kõlblikud alad.

4. Heinategemiseks eraldatakse esmajoones selleks kõlblikke põllumajanduskõlvikuid, mis kuuluvad riikliku metsafondi maade hulka.

Nimetatud alade kindlaksmääramine toimub metsa- ja maakorralduse ning muude plaani- ja kartograafiamaterjalide alusel.

5. Heinategemiseks võib kasutada ka metsastamata raielanke, lagendikke ja teisi metsata alasid, kus ei ole ette näha looduslikku metsauuendust, kuni sinna metsakultuuride istutamiseni, ning heinategemiseks kõlblikke alasid, mis nõuavad abinõude rakendamist nende parandamiseks (kuiwendamine, mätaste kõrvaldamine jne.).

Vajaduse korral võib heinategemiseks kasutada selleks kõlblikke väheväärtuslikke puistuid, mida ei ole kavas rekonstrueerida.

Nimetatud alasid määravad kindlaks ja täpsustavad igal aastal metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede esindajate osavõtul metsa- ja maakorralduse plaani- ja kartograafiamaterjalide, samuti metsade inventeerimise ning aerotakseerimis- ja muude uuringumaterjalide alusel.

III. Karjatamine

6. Karjatamine on lubatud kõigis metsades ja riikliku metsafondi metsata maadel, välja arvatud looduskaitsealade metsad, looduskaitse all olevad metsaosad, rahvus- ja looduspargid, metsapargid, teadusliku või ajaloolise tähtsusega metsad, loodusmälestised, riiklikud kaitsemetsaribad, erosioonitõrjemetsad, eriti väärtuslikud metsamassiivid, veevarustusallikate sanitaarkaitsetsooni esimese ja teise vööndi metsad ning kuurortide sanitaarkaitsepiirkondade esimese ja teise tsooni metsad.

7. Karjatamine on keelatud:

a) metsakultuuride aladel, kui need kultuurid ei ole saavutanud kõrgust, mis välistaks loomade poolt võrade vigastamise võimaluse, seemne-, kuuse-, nulu-, paju-, papli- ja pähkliistandustes, samuti aladel, kus rakendatakse looduslikku metsauuendust soodustavaid abinõusid;

b) tugeva elujõulise järelkasvuga looduslikes noorendikes ja puistutes, kuni noorendik ja järelkasv ei ole saavutanud kõrgust, mis välistaks loomade poolt võrade vigastamise võimaluse;

c) raiestikel ja teistel metsata aladel, mis on määratud okas- ja kõvalehtpuuliikide looduslikuks uuenduseks;

d) aladel, kus pinnas on kergesti ärauhutav ja tuulest laiali kantav.

8. Neid maatükke, kus vastavalt käesolevate eeskirjade punktile 7 on keelatud karjatamine, määravad iga aasta kindlaks metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede esindajate osavõtul, arvestades metsade ja riikliku metsafondi metsata maade seisundi muutusi ja metsataastustööde plaani.

9. Krai ja oblasti rahvasaadikute nõukogu täitevkomitee, autonoomse vabariigi ja oblastilise jaotuseta liiduvabariigi ministrite nõukogu otsusel võib igal konkreetsel juhul keelata karjatamise või piirata seda esimese ja teise grupi metsade ja kõigi grupi mägimetsade erikaitse metsaosades.

10. Karjaseta karjatamine on metsakarjamaadel keelatud. Mõnedes kaugpiirkondades võib seda lubada krai ja oblasti rahvasaadikute nõukogu täitevkomitee, autonoomse vabariigi ja oblastilise jaotuseta liiduvabariigi ministrite nõukogu otsusel.

Karjaseta karjatamine on lubatud tarastatud maatükkidel või lõa otsas.

Organiseeritud jahimajandusega metsades on koertega karjatamine keelatud.

11. Kitsede karjatamine metsas on keelatud. Metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid võivad erandjuhul lubada karjatada kitsi selleks eraldatud aladel, mis on loomade omanike poolt tarastatud.

12. Loomade omanikud on kohustatud metsi majandavate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide korraldusel piirama vajaduse korral karjateed ja karjamaad taraga, et kaitsta metsakultuure, metsataimlaid ja teisi metsaosi.

Karjamaade kasutajaile väljastavad tarastamiseks puitu metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid kehtestatud taksikohase tasu eest.

13. Karjatamise aja ja norme määravad vastavate riiklike metsamajandusorganite ettepanekul kindlaks krai ja oblasti rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed, autonoomsete vabariikide ja oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogud.

IV. Heinategemiseks ja karjatamiseks maatükkide jaotamise ja kasutamise kord

14. Metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid eraldavad kehtestatud korras metsades ja riikliku metsafondi maadel heinategemiseks ja karjatamiseks kõlblikest aladest:

ametimaad heinategemiseks metsamajandus- ja teiste kategooriate töötajaile, kellel on õigus seda saada, samuti maad karjatamiseks nimetatud töötajaile, kes peavad loomi;

maad heinategemiseks ja karjatamiseks metsamajandus- ja metsatööstuse töötajaile, kes peavad loomi, kuid kellel ei ole õigust saada ametimaad;

maad metsamajandus- ja metsatööstusettevõtete ühisloomakasvatuse varustamiseks söödaga ning neile kehtestatud heina kokkuostu riikliku plaani täitmiseks.

15. Andmeid heinategemiseks ja karjatamiseks kõlblike teiste alade (välja arvatud käesolevate eeskirjade punktis 14 märgitud alad) kohta esitavad metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedele hiljemalt kaks kuud enne heinategemise või karjatamise algust nende jaotamiseks kasutajate vahel.

Metsi majandavate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhid vastutavad isiklikult nimetatud andmete esitamise õigeaegsuse, täielikkuse ja täpsuse eest.

16. Rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed võtavad vastu otsuseid heinategemiseks ja karjatamiseks kõlblike alade jaotamise kohta kolhooside ja sovhooside ning teiste loomi omavate ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kodanike vahel. Seejuures on heinategemiseks ja karjatamiseks maatükkide saamise eelisõigus:

a) kolhoosidel, sovhoosidel ning teistel põllumajandusettevõtetel ja -organisatsioonidel ning ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide põllumajanduslikel abimajanditel;

b) kodusõja ja Suure Isamaasõja invaliididel ning hukkunud või teadmata kadunud sõjaväelaste (partisanide) ja nendega kehtestatud korras võrdsustatud isikute perekondadel;

kodusõjast ja Suurest Isamaasõjast osavõtnutel ning teistel isikutel, kes võtsid osa NSV Liidu kaitsmise lahinguoperatsioonidest, ja sõjaväelaste perekondadel;

I ja II grupi tööinvaliididel ning I ja II grupi invaliididel sõjaväelaste hulgas;

nende isikute perekondadel, kes on hukkunud riiklike ja ühiskondlike kohustuste täitmisel, NSV Liidu kodanikukohuse täitmisel inimelu päästmisel, sotsialistliku omandi ja õiguskorra kaitsel või tööl asettleidnud õnnetusjuhtumi tagajärjel;

paljulapselistel ja üksikemadel;

kodanikel, kes on sõlminud kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete või tarbijate kooperasiiooni organisatsioonidega lepingud loomakasvatussaaduste tootmise kohta.

17. Heinategemiseks ja karjatamiseks maa saamise eelisõigus on teiste võrdsete tingimuste korral ettevõtetel, asutustel, organisatsioonidel ja kodanikel, kes võtavad osa metsataastus-, metsastamis- ja muudest metsamajanduslikest töödest.

18. Rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed teatavad hiljemalt kaks nädalat enne heinategemise või karjatamise algust metsi majandavatele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele heina- ja karjamaade jaotamisest.

Metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid tagavad vastavalt rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede otsustele metsapiletite väljaandmise ning jaotavad kohapeal välja maatükid heinategemiseks ja karjatamiseks.

19. Kehtestatud näidise kohaseid metsapileteid, mis annavad õiguse kasutada maatükke heinategemiseks ja karjatamiseks, annavad metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid kõikidele kasutajatele, sealhulgas ka neile, kellel on õigus kasutada heinategemiseks ametimaad. Metsapiletisse märgitakse kasutamise aeg, pindala ja koht (metskond, metsaosa, kvartal, eraldus) ning kasutaja kohustused.

20. Ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kodanike vahelisi vaidlusi heinategemiseks ja karjatamiseks ettenähtud maatükkide kasutamise üle lahendavad rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed 10 päeva jooksul avalduse andmise päevast arvates.

Rajoonide ja linnade rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede otsuse peale heinategemiseks ja karjatamiseks ettenähtud maatükkide jaotamise ja kasutamise üle võib edasi kaevata krai ja oblasti rahvasaadikute nõukogu täitevkomiteele, autonoomse vabariigi ja oblastilise jaotuseta liiduvabariigi ministrite nõukogule. Nimetatud organite otsused on lõplikud.

21. Metsi majandavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kohustatud süstemaatilisel kontrollil, kas ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja kodanikud kasutavad otstarbekalt neile heinategemiseks ja karjatamiseks antud maatükke ja peavad kinni kehtestatud eeskirjadest.

22. Eraldatud maatükkidel heina teha ja loomi karjatada tuleb metsapiletis märgitud ajal. Maatükid, mida ei ole kasutatud metsapiletis märgitud ajal, antakse teistele kasutajatele käesolevates eeskirjades ettenähtud korras.

23. Maatükke heinategemiseks ja karjatamiseks (välja arvatud käesolevate eeskirjade punktis 14 märgitud maatükid) antakse ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele ja kodanikele ajutiseks lühiajaliseks kasutamiseks kuni 3 aastaks, võimaluse korral aga ajutiseks pikaajaliseks kasutamiseks kolmest kümne aastani. Nimetatud maatükkide andmisel ajutiseks pikaajaliseks kasutamiseks võib kasutajatele panna kohustusi heina- ja karjamaakõlvikute kvaliteedi parandamise abinõude rakendamise osas.

24. Kui ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja kodanikud rikuvad korduvalt käesolevaid eeskirju, võib rajooni või linna rahvasaadikute nõukogu täitevkomitee otsusega võtta neilt õiguse kasutada heina- ja karjamaaks antud maatükke.

25. Omavolilise heinategemise või karjatamise, heina- ja karjamaade rikkumise, puude, põõsaste ja puistute hävitamise või vigastamise ning muude metsarikkumiste eest kannavad ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja kodanikud vastutust kooskõlas NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

317 Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1975. a. määruse nr. 33 «Rinnamärkide asutamise ja valmistamise korra kohta» punkti 4 muutmise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1975. a. määruse nr. 33 «Rinnamärkide asutamise ja valmistamise korra kohta» (ENSV Teataja 1975, nr. 5, art. 34) punkti 4 esimene lõige järgmiselt:

«Lubada valmistada rinnamärke ENSV Kohaliku Tööstuse Ministri ettevõtetes, ENSV Kunstifondi Tallinna Kombinaadis «Ars», Tallinna Eksperimentaalses Juveelitehases, ALMAVÜ Eesti NSV tootmisettevõtetes, ENSV Teenindusministeeriumi Kodumasinatate Remondi Tehases, Harju rajooni Loksas kolhoosis ja Tallinna Katsetehases «Estoplast».»

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. detsembril 1980. a. määruse nr. 749 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1975. a. määruse nr. 33 «Rinnamärkide asutamise ja valmistamise korra kohta» punkti 4 muutmise kohta» (ENSV Teataja 1981, nr. 1, art. 17) punkt 1.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

Tallinn, Toompea, 24. juunil 1983. Nr. 384.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.

Trükkida antud 16. 08. 1983. Trükipoognaid 1. Arvestuspoognaid 1,2. Tellimuse nr. 828.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn. **2435 eks.**

100-1000
100-1000

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

317

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1975. a. määruse nr. 33 «Rinnamärkide asutamise ja vahistamise kohta» punkt 4 muutmise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1975. a. määruse nr. 33 «Rinnamärkide asutamise ja vahistamise kohta» (ENSV Teataja 1975. nr. 5, art. 33) punkti 4 esimese lõige järgmiselt:

«Lubada vahistada rinnamärke ENSV Kõrvaliku Tööstus-Ministeeriumi ettevõtetes, ENSV Kinnisfondi Tallinna Kombinadis «Ara», Tallinna Eksperimentaalses Järvetehases, ALMAVO Eesti NSV tootmisettevõttes, ENSV Tööstusministeeriumi Kodumajandus-Respondi Tehases, Haju ja Jõoni lõksi kolhoosid ja Tallinna Kesklinna «Enoplast»»

2. Tammistada kahtlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. detsembril 1981. a. määruse nr. 748 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1975. a. määruse nr. 33 «Rinnamärkide asutamise ja vahistamise kohta» punkt 4 muutmise kohta» (ENSV Teataja 1981. nr. 1, art. 17) punkt 1.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. ELAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja B. VALDER

Tallinn, Teemise, 24. jaanil 1981. Nr. 384.

INDEXS 76390

Väljastatud Eesti NSV Riikliku

Teatise raamat 16.06.1983. Tallinn, Eesti NSV Riiklik

ENSV MNS Keskraamatukogu, Vahkade Tallinn 2433-111

EESTI
RAHVUSRAAMATU

Raamatupalet

83-9572

26.8.83